

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 608/2013

ze dne 12. června 2013

o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

oblasti nezbytná určitá zlepšení právního rámce, která posílí vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a zajistí rovněž dostatečně jasnou právní úpravu.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ve svém usnesení ze dne 25. září 2008 o komplexním evropském plánu boje proti padělání a pirátství Rada požádala, aby bylo přezkoumáno nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo ⁽²⁾.

(2) Uvádění zboží porušujícího práva duševního vlastnictví na trh způsobuje značnou škodu držitelům práv, uživatelům nebo skupinám producentů a výrobcům a obchodníkům, kteří dodržují právní předpisy. Takové uvádění může rovněž klamat spotřebitele a v některých případech by mohlo ohrozit jejich zdraví a bezpečnost. Takovému zboží by měl být pokud možno zamezen přístup na trh Unie a měla by být přijata opatření v zájmu řešení tohoto protiprávního uvádění na trh, aniž by jimi byl ztěžován legitimní obchod.

(3) Přezkum nařízení (ES) č. 1383/2003 ukázal, že jsou s ohledem na vývoj v hospodářské, obchodní a právní

(4) Celní orgány by měly mít pravomoc vymáhat práva duševního vlastnictví, pokud jde o zboží, které podle celních předpisů Unie podléhá celnímu dohledu nebo celní kontrole, a provádět odpovídající kontroly tohoto zboží, aby zabránily operacím, které jsou v rozporu s právními předpisy v oblasti duševního vlastnictví. Vymáhání práv duševního vlastnictví na hranicích, bez ohledu na to, kde zboží je nebo by mělo být pod celním dohledem nebo celní kontrolou, je účinným způsobem, jak rychle a účelně poskytnout držiteli práva i uživatelům nebo skupinám producentů právní ochranu. Pokud je propuštění zboží pozastaveno nebo je zboží zadrženo na hranicích celními orgány, mělo by být zapotřebí jen jedině řízení, zatímco u zboží nalezeného na trhu, které bylo rozděleno a doručeno maloobchodníkům, by k dosažení stejné úrovně vymáhání práva mělo být zapotřebí několik oddělených řízení. Měla by být zavedena výjimka pro zboží propuštěné do volného oběhu v režimu konečného použití, protože takové zboží zůstává pod celním dohledem, i když bylo propuštěno do volného oběhu. Toto nařízení by se nemělo vztahovat na zboží v osobních zavazadlech cestujících, pokud je určeno pro jejich vlastní osobní potřebu a nic nenaznačuje, že se jedná o obchodní dopravu.

(5) Nařízení (ES) č. 1383/2003 se nevztahuje na některá práva duševního vlastnictví a z oblasti jeho působnosti jsou vyloučena některá porušení. Za účelem posílení vymáhání práv duševního vlastnictví by měl být zásah celních orgánů rozšířen na další druhy porušení, na které se nevztahuje nařízení (ES) č. 1383/2003. Do oblasti působnosti tohoto nařízení by proto měly být zahrnuty kromě práv, která jsou již zahrnuta v nařízení (ES) č. 1383/2003, také obchodní názvy, pokud jsou podle vnitrostátních právních předpisů chráněny jako výlučná vlastnická práva, topografie polovodičových výrobků a užité vzory a zařízení, jež jsou navržena, vyráběna nebo přizpůsobena především proto, aby umožnila nebo usnadnila obcházení technických opatření.

(6) Porušení související s takzvaným nelegálním paralelním obchodem a s nadlimitním zbožím („overruns“) jsou z oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1383/2003 vyloučena. Zboží určené pro nelegální paralelní obchod, totiž zboží, které sice bylo vyrobeno se souhlasem držitele práva, ale bylo v Evropském hospodářském prostoru

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. července 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 16. května 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. června 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 7.

poprvé uvedeno na trh bez jeho souhlasu, a nadlimitní zboží, totiž zboží, které osoba, jež je držitelem práv řádně zmocněna k výrobě určitého množství zboží, vyrobila nad rámec množství dohodnutého mezi touto osobou a držitelem práv, je vyráběno jako pravé zboží, a tudíž není vhodné, aby celní orgány na toto zboží zaměřovaly své úsilí. Nelegální paralelní obchod a nadlimitní zboží by tedy měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení rovněž vyloučeny.

- (7) Členské státy ve spolupráci s Komisí by měly za účelem zajištění správného uplatňování tohoto nařízení celním úředníkům poskytovat vhodnou odbornou přípravu.
- (8) Toto nařízení, bude-li plně uplatňováno, dále přispěje k dosažení vnitřního trhu, který zajišťuje účinnější ochranu držitelů práv, podporuje tvořivost a inovace a poskytuje spotřebitelům spolehlivé a vysoce kvalitní výrobky, což by mělo následně posílit přeshraniční transakce mezi spotřebiteli, podniky a obchodníky.
- (9) Členské státy čelí stále omezenějším zdrojům v oblasti celních služeb. Je proto nutné podpořit prosazování nových technologií a strategií řízení rizik, aby byly v maximální míře využity zdroje, jež jsou celním orgánům k dispozici.
- (10) Toto nařízení obsahuje pouze procesní pravidla pro celní orgány. Toto nařízení nezavádí ani žádná kritéria pro zjištění, zda nedošlo k porušení práva duševního vlastnictví.
- (11) Podle „prohlášení o dohodě TRIPS a veřejném zdraví“ přijatého Konferencí ministrů WTO v Dohá dne 14. listopadu 2001, může být a měla by být Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „dohoda TRIPS“) vykládána a prováděna tak, aby podporovala právo členů WTO na ochranu veřejného zdraví, a obzvláště právo na podporu přístupu k lékům pro všechny. V souladu s mezinárodními závazky Unie a její politikou v oblasti rozvojové spolupráce a s ohledem na léčivé přípravky v tranzitu přes území Unie v případech, kdy je průchod tímto územím, ať s překládáním, skladováním, rozdělováním nákladu nebo změnami druhu dopravy či dopravních prostředků, či bez těchto úkonů, pouze částí celé cesty začínající i končící mimo území Unie, by proto celní orgány

měly při posuzování rizika porušení práv duševního vlastnictví zvážit, zda existuje významná pravděpodobnost, že budou tyto léčivé přípravky přeměrovány na trh Unie.

- (12) Tímto nařízením by neměla být dotčena ustanovení o pravomoci soudů, zejména ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽¹⁾.
- (13) Osoby, uživatelé nebo skupiny producentů, kteří mohou vlastním jménem zahájit soudní řízení o možném porušení práva duševního vlastnictví, by měli být oprávněni podat žádost.
- (14) Aby bylo zajištěno, že práva duševního vlastnictví budou vymáhána v celé Unii, je třeba stanovit, že se mohou osoby a subjekty domáhající se práva duševního vlastnictví vztahujícího se na celé území Unie obracet se svou žádostí na celní orgány v jednom členském státě. Tito žadatelé by měli mít možnost požádat tyto celní orgány, aby přijaly rozhodnutí požadující přijetí opatření k vymáhání práva duševního vlastnictví jak ve svém členském státě, tak v jakémkoli jiném členském státě.
- (15) Za účelem zajištění rychlého vymáhání práv duševního vlastnictví by mělo být stanoveno, že pokud mají celní orgány na základě dostatečných náznaků podezření, že zboží pod jejich dohledem porušuje práva duševního vlastnictví, mohou buď z vlastního podnětu, nebo na žádost pozastavit propuštění zboží či zboží zadržet, aby osoba nebo subjekt oprávněný podat žádost mohl zahájit řízení o tom, zda bylo právo duševního vlastnictví porušeno.
- (16) Nařízení (ES) č. 1383/2003 členskými státy dovolilo stanovit postup umožňující zničení určitých druhů zboží, aniž by vznikla povinnost zahájit řízení ke zjištění, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. Jak uvádí usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. prosince 2008 o dopadu padělatelství na mezinárodní obchod ⁽²⁾, tento postup se v členských státech, kde je k dispozici, velice osvědčil. Proto by měl být takovýto postup povinný u veškerých porušení práv duševního vlastnictví

⁽¹⁾ Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 45 E, 23.2.2010, s. 47.

- a měl by se používat, pokud deklarant nebo držitel zboží s tímto zničením souhlasí. Tento postup by kromě toho měl zajistit, aby celní orgány mohly mít za to, že deklarant nebo držitel zboží souhlasí se zničením zboží, jestliže ve stanovené lhůtě nevznesl výslovně proti zničení námitky.
- (17) Za účelem snížení administrativní zátěže a nákladů na minimum by měl být pro malé zásilky padělků nebo nedovolených napodobenin zaveden zvláštní postup, který by umožnil toto zboží zničit bez výslovného souhlasu žadatele v každém jednotlivém případě. Za účelem uplatnění tohoto postupu by se však mělo požadovat, aby žadatel uvedl tento požadavek v žádosti. Celní orgány by rovněž měly mít možnost požadovat, aby žadatel pokryl náklady, které v souvislosti s uplatňováním tohoto postupu vzniknou.
- (18) Z důvodu větší právní jistoty je vhodné pozměnit lhůtu pro pozastavení propuštění zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví a podmínky, za kterých by měly celní orgány držitelům práv, uživatelům nebo skupinám producentů předávat informace o zadrženém zboží, stanovené v současnosti v nařízení (ES) č. 1383/2003.
- (19) Při zohlednění prozatímní a preventivní povahy opatření, která celní orgány přijímají při uplatňování tohoto nařízení, a protichůdných zájmů stran dotčených těmito opatřeními by měly být některé aspekty postupů upraveny tak, aby bylo zajištěno bezproblémové provádění tohoto nařízení a aby byla současně dodržována práva dotčených stran. S ohledem na různá oznámení stanovená v tomto nařízení by tedy měly celní orgány zasílat oznámení příslušné osobě, a to na základě dokumentů týkajících se celního zacházení nebo situace, ve které se zboží nachází. Protože z postupu pro zničení zboží vyplývá, že jak deklarant nebo držitel zboží, tak i držitel rozhodnutí by měli sdělit své možné námitky vůči zničení současně, mělo by být mimoto zajištěno, aby držitel rozhodnutí měl možnost reagovat na potenciální námitku vůči zničení, kterou vznesl deklarant nebo držitel zboží. Je tudíž potřeba zajistit, aby deklarantu nebo držiteli zboží bylo oznámeno pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení nejpozději téhož dne, kdy toto bylo oznámeno držiteli rozhodnutí.
- (20) Celní orgány a Komise se vyzývají, aby v rámci svých příslušných pravomocí spolupracovaly s Evropským střediskem pro sledování porušování práv duševního vlastnictví.
- (21) S cílem odstranit mezinárodní obchod se zbožím porušujícím práva duševního vlastnictví stanoví dohoda TRIPS, že členové WTO mají podporovat výměnu informací mezi celními orgány týkajících se takového obchodu. V souladu s tím by mělo být možné, aby Komise a celní orgány členských států sdílely informace o podezřeních týkajících se porušování práv duševního vlastnictví s příslušnými orgány třetích zemí, včetně informací o zboží, které je v tranzitu přes území Unie a pochází z těchto třetích zemí, nebo je pro ně určeno.
- (22) V zájmu účinnosti by se mělo použít nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů⁽¹⁾.
- (23) Odpovědnost celních orgánů by se měla řídit právními předpisy členských států, avšak schválení žádosti celními orgány by nemělo zakládat nárok držitele rozhodnutí na náhradu škody v případě, že zboží podezřelé z porušování práv duševního vlastnictví není celními orgány odhaleno a je propuštěno nebo není přijato žádné opatření k jeho zadržení.
- (24) Vzhledem k tomu, že celní orgány po schválení žádosti přijmou opatření, je vhodné stanovit, že držitel rozhodnutí by měl uhradit veškeré náklady, které celním orgánům při přijímání opatření k vymáhání jeho práv duševního vlastnictví vzniknou. To by ovšem držiteli rozhodnutí nemělo bránit v tom, aby požadoval náhradu škody od porušovatele nebo jiných osob, které podle právních předpisů členského státu, v němž bylo zboží nalezeno, mohou být považovány za odpovědné. Mezi tyto osoby mohou patřit případně i zprostředkovatelé. Náklady a škody, jež vzniknou osobám jiným než celním orgánům v důsledku opatření celních orgánů, při nichž je pozastaveno propuštění zboží nebo je zboží zadrženo na základě nároku třetí osoby vycházejícího z duševního vlastnictví, by se měly řídit zvláštními právními předpisy použitelnými na každý jednotlivý případ.
- (25) Toto nařízení zavádí pro celní orgány možnost povolit, aby zboží, které má být zničeno, bylo přepraveno pod celním dohledem mezi různými místy na celním území Unie. Celní orgány mohou navíc rozhodnout, že

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.

toto zboží propustí do volného oběhu za účelem další recyklace nebo vyřazení mimo obchodní toky, mimo jiné i za účelem zvyšování povědomí, odborné přípravy a vzdělávání.

- (26) Vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány vyžaduje výměnu údajů o rozhodnutích týkajících se žádostí. Takové zpracování údajů zahrnuje také osobní údaje, a mělo by proto probíhat v souladu s právem Unie, jak je stanoví zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.
- (27) Informace týkající se rozhodnutí o žádostech a opatření celních orgánů by měly být vyměňovány prostřednictvím ústřední databáze. Je třeba definovat subjekt, který bude kontrolovat a řídit databázi, a subjekty odpovědné za zajištění bezpečnosti zpracovávání údajů, jež databáze obsahuje. Zavedení všech druhů možné interoperability nebo výměn by mělo být v první řadě v souladu se zásadou omezení účelu, konkrétně by údaje měly být použity pro účely, pro které databáze byla vytvořena, a neměla by být povolena žádná další výměna nebo propojení nad rámec tohoto účelu.
- (28) Aby mohla být upravena definice malých zásilek, pokud se ukáže jako nepraktická, při zohlednění potřeby zajistit účinné fungování postupu nebo případně zabránit jakémukoli obcházení tohoto postupu, pokud jde o složení zásilek, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny jiných než podstatných prvků definice malých zásilek, zejména určitých množství stanovených v uvedené definici. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (29) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení ohledně definování prvků praktických opatření pro výměnu údajů se třetími zeměmi a ustanovení týkajících se formulářů žádosti a formulářů žádosti

o prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, zejména za účelem definování těchto prvků praktických opatření a zavedení příslušných formulářů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽³⁾. Přestože předmět ustanovení tohoto nařízení, která se mají provést, spadá do působnosti společné obchodní politiky, měl by být vzhledem k povaze a účinkům těchto prováděcích aktů pro zavedení standardních formulářů použit při jejich přijímání poradní postup, jelikož veškeré podrobnosti ohledně toho, které informace mají být ve formulářích uvedeny, přímo vyplývají ze znění tohoto nařízení. Tyto prováděcí akty tudíž zavedou pouze vzor a strukturu formuláře a na společnou obchodní politiku Unie nebudou mít žádný další dopad.

(30) Nařízení (ES) č. 1383/2003 by mělo být zrušeno.

(31) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a vydal stanovisko dne 12. října 2011 ⁽⁴⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví podmínky a postupy, za kterých celní orgány přijímají opatření, pokud zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví podléhá nebo by mělo podléhat na celním území Unie celnímu dohledu nebo celní kontrole podle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽⁵⁾, zejména jedná-li se o zboží v těchto situacích:

- a) pokud je v celním prohlášení navrženo k propuštění do volného oběhu, k vývozu nebo zpětnému vývozu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 363, 13.12.2011, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

- b) pokud vstupuje na celní území Unie nebo je opouští;
- c) pokud je umístěno do režimu s podmíněným osvobozením od cla nebo do svobodného pásma či svobodného skladu.

2. Ohledně zboží podléhajícího celnímu dohledu nebo celní kontrole, a aniž jsou dotčeny články 17 a 18, provádějí celní orgány vhodné celní kontroly a přijímají přiměřená opatření k identifikaci zboží, jak je stanoveno v čl. 13 odst. 1 a v článku 72 nařízení (EHS) č. 2913/92, v souladu s kritérii analýzy rizik s cílem zabránit jednání, které je v rozporu s právními předpisy v oblasti práva duševního vlastnictví platnými na území Unie, a s cílem spolupracovat se třetími zeměmi na prosazování práv duševního vlastnictví.

3. Toto nařízení se nevztahuje na zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu v režimu konečného použití.

4. Toto nařízení se nevztahuje na zboží neobchodní povahy v osobních zavazadlech cestujících.

5. Toto nařízení se nevztahuje na zboží, které bylo vyrobeno se souhlasem držitele práva, a ani na zboží, které osoba, jež je držitelem práva řádně zmocněna k výrobě určitého množství zboží, vyrobila nad rámec množství dohodnutého mezi touto osobou a držitelem práva.

6. Tímto nařízením není dotčeno vnitrostátní právo ani právo Unie týkající se práv duševního vlastnictví a ani právní předpisy členských států upravující trestní řízení.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „právem duševního vlastnictví“:

- a) ochranná známka;
- b) (průmyslový) vzor;
- c) autorské právo nebo jakékoli související právo stanovené vnitrostátními nebo unijními právními předpisy;
- d) zeměpisné označení;
- e) patent stanovený vnitrostátními nebo unijními právními předpisy;

f) dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky⁽¹⁾;

g) dodatkové ochranné osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin⁽²⁾;

h) odrůdové právo Společenství stanovené v nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství⁽³⁾;

i) odrůdové právo stanovené vnitrostátními právními předpisy;

j) topografie polovodičového výrobku stanovená vnitrostátními nebo unijními právními předpisy;

k) užitný vzor, pokud je vnitrostátními nebo unijními právními předpisy chráněn jako právo duševního vlastnictví;

l) obchodní název, pokud je vnitrostátními nebo unijními právními předpisy chráněn jako výlučné právo duševního vlastnictví;

2) „ochrannou známkou“:

a) ochranná známka Společenství stanovená v nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství⁽⁴⁾;

b) ochranná známka zapsaná v členském státě nebo v případě Belgie, Lucemburska či Nizozemska u Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví;

c) ochranná známka zapsaná na základě mezinárodní přihlášky s účinky pro členský stát nebo Unii;

3) „(průmyslovým) vzorem“:

a) průmyslový vzor Společenství stanovený v nařízení (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 198, 8.8.1996, s. 30.

⁽³⁾ Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1.

- b) průmyslový vzor zapsaný v členském státě nebo v případě Belgie, Lucemburska či Nizozemska u Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví;
- c) průmyslový vzor zapsaný na základě mezinárodní přihlášky s účinky pro členský stát nebo Unii;
- 4) „zeměpisným označením“:
- a) zeměpisné označení nebo chráněné označení původu zemědělských produktů a potravin stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾;
- b) označení původu nebo zeměpisné označení vína stanovené v nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽²⁾;
- c) zeměpisné označení aromatizovaných vinných nápojů stanovené v nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ze dne 10. června 1991, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů ⁽³⁾;
- d) zeměpisné označení lihovin stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin ⁽⁴⁾;
- e) zeměpisné označení produktů, na něž se nevztahují písmena a) až d), pokud je vnitrostátními nebo unijními právními předpisy stanoveno jako výlučné právo duševního vlastnictví;
- f) zeměpisné označení stanovené v dohodách mezi Uníí a třetími zeměmi, které je v těchto dohodách uvedeno;
- 5) „padělky“:
- a) zboží, které je předmětem činu porušujícího práva k ochranné známce v členském státě, kde se zboží nachází, a nese neoprávněně značku, která je totožná s ochrannou známkou platně zapsanou pro stejný druh zboží nebo která nemůže být od této ochranné známky ve svých podstatných znacích odlišena;
- b) zboží, které je předmětem činu porušujícího práva k zeměpisnému označení v členském státě, kde se zboží nachází, a je označené nebo popsáno názvem nebo výrazem chráněným ve vztahu k danému zeměpisnému označení;
- c) jakýkoli obal, etiketa, nálepka, leták, návod k použití, doklad o záruce nebo jiná podobná věc, i když je předkládána samostatně, která je předmětem činu porušujícího ochrannou známku nebo zeměpisné označení a která obsahuje značku, název nebo výraz totožný s platně zapsanou ochrannou známkou nebo chráněným zeměpisným označením nebo která nemůže být ve svých podstatných znacích odlišena od této ochranné známky nebo zeměpisného označení a jež může být použita pro stejný druh zboží, jako je ten, pro něž byly ochranná známka nebo zeměpisné označení zapsány;
- 6) „nedovolenými napodobeninami“ zboží, které je v členském státě, v němž se zboží nachází, předmětem činu porušujícího autorské právo nebo právo s ním související nebo (průmyslový) vzor a které představuje nebo obsahuje kopie pořízené bez souhlasu držitele autorského práva nebo práva s ním souvisejícího nebo (průmyslového) vzoru, nebo bez souhlasu osoby oprávněné tímto držitelem v zemi výroby;
- 7) „zbožím podezřelým z porušení práva duševního vlastnictví“ zboží, u něhož existují dostatečné náznaky, že v členském státě, ve kterém se zboží nachází, představuje *prima facie*:
- a) zboží, které je předmětem činu porušujícího právo duševního vlastnictví v daném členském státě;
- b) zařízení, výrobky nebo součástky, jež jsou primárně navrženy, vyráběny nebo přizpůsobeny především proto, aby umožnily nebo usnadnily obcházení jakékoli technologie, zařízení nebo součástky, jež při své obvyklé funkci zamezuje nebo omezuje úkony ve vztahu k dílům, ke kterým nebylo uděleno svolení držitele jakéhokoli autorského práva nebo práva s ním souvisejícího, a jež souvisí s některým z činů porušujících v daném členském státě tato práva;
- c) jakoukoli formu nebo matici, které jsou zvláště určeny nebo přizpůsobeny pro výrobu zboží, jež představuje porušení práva duševního vlastnictví, pokud tato forma nebo matrice souvisí s některým z činů porušujících v daném členském státě právo duševního vlastnictví;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 149, 14.6.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.

- 8) „držitelem práv“ držitel některého práva duševního vlastnictví;
- 9) „žádostí“ žádost o přijetí opatření celních orgánů ve vztahu ke zboží podezřelému z porušení práva duševního vlastnictví podaná příslušnému celnímu útvaru;
- 10) „vnitrostátní žádostí“ žádost, ve které se od celních orgánů členského státu požaduje, aby přijaly opatření v tomto členském státě;
- 11) „unijní žádostí“ žádost podaná v jednom členském státě, ve které se požaduje, aby celní orgány tohoto členského státu a jednoho nebo více jiných členských států přijaly opatření v příslušných členských státech;
- 12) „žadatelem“ osoba nebo subjekt, jehož jménem je žádost podána;
- 13) „držitelem rozhodnutí“ držitel rozhodnutí o schválení žádosti;
- 14) „držitelem zboží“ osoba, která je vlastníkem zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví nebo která má podobné právo nakládat s tímto zbožím nebo má nad ním fyzickou kontrolu;
- 15) „deklarantem“ deklarant ve smyslu čl. 4 bodu 18 nařízení (EHS) č. 2913/92;
- 16) „zničením“ fyzické zničení, recyklace nebo vyřazení zboží z obchodních toků tak, aby se zabránilo způsobení škody držiteli rozhodnutí;
- 17) „celním územím Unie“ celní území Společenství ve smyslu článku 3 nařízení (EHS) č. 2913/92;
- 18) „propuštěním zboží“ propuštěním zboží ve smyslu čl. 4 bodu 20 nařízení (EHS) č. 2913/92;
- 19) „malou zásilkou“ poštovní zásilka nebo expresní zásilka doručovaná kurýrní službou, která:

a) neobsahuje více než tři jednotky

nebo

b) má hrubou hmotnost nižší než dva kilogramy.

Pro účely písmene a) se „jednotkou“ rozumí zboží klasifikované podle kombinované nomenklatury v souladu s přílohou I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽¹⁾, pokud je nebalené, nebo balíček takového zboží určeného pro maloobchodní prodej konečnému spotřebiteli.

Pro účely této definice se samostatné zboží spadající pod tentýž kód kombinované nomenklatury považuje za různé jednotky a zboží uváděné jako sady klasifikované v rámci jednoho kódu kombinované nomenklatury se považuje za jednu jednotku;

20) „zbožím podléhajícím zkáze“ jakékoli zboží, o kterém se celní orgány domnívají, že by se při skladování kratším než 20 dní ode dne pozastavení propuštění nebo zadržení znehodnotilo;

21) „výlučnou licenci“ licence (ať již všeobecná, nebo omezená), na jejímž základě je nabyvatel licence oprávněn užívat právo duševního vlastnictví způsobem, který licence povoluje, s vyloučením všech ostatních osob, včetně osoby udělující licenci.

KAPITOLA II

ŽÁDOSTI

ODDÍL 1

Podávání žádostí

Článek 3

Oprávnění podat žádost

Následující osoby a subjekty jsou oprávněny v rozsahu, v jakém jsou oprávněny zahájit řízení o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, v členském státě nebo členských státech, kde mají celní orgány přijmout opatření, podat:

1) vnitrostátní nebo unijní žádost:

a) držitelé práv;

b) kolektivní správci práv duševního vlastnictví podle čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví⁽²⁾;

c) profesní subjekty ochrany práv podle čl. 4 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/48/ES;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45.

d) seskupení ve smyslu čl. 3 bodu 2 a čl. 49 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012, skupiny výrobců ve smyslu článku 118e nařízení (ES) č. 1234/2007 nebo podobné skupiny producentů uvedené v právních předpisech Unie o zeměpisných označeních, zejména v nařízeních (EHS) č. 1601/91 a (ES) č. 110/2008, které zastupují producenty produktů používajících zeměpisná označení, nebo zástupci takovýchto skupin, a hospodářské subjekty oprávněné používat zeměpisné označení, jakož i kontrolní subjekty nebo orgány příslušné pro takové zeměpisné označení;

2) vnitrostátní žádost:

a) osoby nebo subjekty, které mají oprávnění užívat práva duševního vlastnictví a které držitel práva formálně zmocnil k podání návrhu na zahájení řízení o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví;

b) skupiny producentů stanovené v právních předpisech členských států o zeměpisných označeních, které zastupují producenty produktů používajících zeměpisná označení, nebo zástupci takovýchto skupin, a hospodářské subjekty oprávněné používat zeměpisné označení, jakož i kontrolní subjekty nebo orgány příslušné pro takové zeměpisné označení.

3) unijní žádost: držitelé výlučné licence vztahující se na celé území dvou nebo více členských států, pokud je držitel práva formálně zmocnil v těchto členských státech k podání návrhu na zahájení řízení o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

Článek 4

Práva duševního vlastnictví, kterých se může týkat unijní žádost

Unijní žádost může být podána pouze ve vztahu k právům duševního vlastnictví založeným na právních předpisech Unie majících účinky v celé Unii.

Článek 5

Podávání žádostí

1. Každý členský stát určí celní útvar příslušný k přijímání a vyřizování žádostí („příslušný celní útvar“). Členský stát o tom náležitě uvědomí Komisi, která zveřejní seznam příslušných celních útvarů určených členskými státy.

2. Žádosti se podávají u příslušného celního útvaru. Žádost se podává na formuláři uvedeném v článku 6 a musí obsahovat informace požadované v uvedeném článku.

3. Je-li žádost podána po oznámení celních orgánů o pozastavení propuštění nebo o zadržení zboží v souladu s čl. 18 odst. 3, musí splňovat tyto požadavky:

a) je podána příslušnému celnímu útvaru do čtyř pracovních dní od oznámení o pozastavení propuštění nebo o zadržení zboží;

b) jedná se o vnitrostátní žádost;

c) obsahuje informace podle čl. 6 odst. 3. Žadatel však nemusí vždy uvádět údaje podle písmen g) až i) uvedeného odstavce.

4. S výjimkou případů uvedených v čl. 3 bodu 3 může být podána za každý členský stát na totéž právo duševního vlastnictví chráněné v daném členském státě pouze jedna vnitrostátní žádost a jedna unijní žádost. V případech uvedených v čl. 3 bodu 3 je možné podat více než jednu unijní žádost.

5. Pokud je schválena unijní žádost pro členský stát, na který se již vztahuje jiná schválená unijní žádost týkající se téhož žadatele a stejného práva duševního vlastnictví, přijmou celní orgány tohoto členského státu opatření na základě prvně schválené unijní žádosti. O tom informují příslušný celní útvar členského státu, v němž byla schválena jakákoli následná unijní žádost, a ten toto rozhodnutí o schválení této následné unijní žádosti změní nebo zruší.

6. Jsou-li pro účely přijímání a vyřizování žádostí k dispozici počítačové systémy, podávají se žádosti i přílohy pomocí postupů elektronického zpracování údajů. Členské státy a Komise tyto systémy vytvoří, udržují a využívají v souladu s víceletým strategickým plánem uvedeným v čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 70/2008/ES ze dne 15. ledna 2008 o bezpapírovém prostředí pro celnictví a obchod (1).

Článek 6

Formulář žádosti

1. Formulář žádosti stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 34 odst. 2.

(1) Úř. věst. L 23, 26.1.2008, s. 21.

2. Formulář žádosti obsahuje informace, které musí být poskytnuty subjektu údajů v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 a s vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnici 95/46/ES.

3. Komise zajistí, aby se ve formuláři od žadatele vyžadovalo:

- a) údaje o žadateli;
- b) postavení žadatele ve smyslu článku 3;
- c) dokumenty, které příslušnému celnímu útvaru přesvědčivě doloží, že žadatel je oprávněn žádost podat;
- d) pokud žadatel podává žádost prostřednictvím zástupce, podrobné údaje o osobě, která jej zastupuje, a doklad o jejím zmocnění jednat jako zástupce v souladu s právními předpisy členského státu, v němž je žádost podávána;
- e) právo nebo práva duševního vlastnictví, která se mají vymáhat;
- f) v případě unijní žádosti členské státy, ve kterých má být podle žádosti přijato opatření celních orgánů;
- g) zvláštní a technické údaje o pravém zboží, v příslušných případech včetně značení, jako je například čárový kód, a vyobrazení;
- h) informace potřebné k tomu, aby celní orgány dotyčné zboží snadno rozpoznaly;
- i) informace nezbytné pro celní orgány k tomu, aby mohly provést analýzu a posouzení rizika porušení dotčeného práva nebo práv duševního vlastnictví, jako jsou například informace o oprávněných distributorech;
- j) sdělení, zda informace poskytované podle písmen g), h) nebo i) tohoto odstavce mají v souladu s čl. 31 odst. 5 podléhat pouze omezenému použití;
- k) údaje o zástupcích žadatele, které žadatel zmocnil k právním a technickým záležitostem;
- l) závazek žadatele oznámit příslušnému celnímu útvaru kteroukoli ze situací uvedených v článku 15;

m) závazek žadatele předat a aktualizovat veškeré informace nezbytné pro celní orgány k tomu, aby mohly provést analýzu a posouzení rizika porušení dotčených práv duševního vlastnictví;

n) závazek žadatele převzít odpovědnost za podmínek stanovených v článku 28;

o) závazek žadatele, že ponese náklady uvedené v článku 29 za podmínek stanovených v témže článku;

p) souhlas žadatele, že údaje, které poskytl, může zpracovávat Komise a členské státy;

q) sdělení, zda žadatel požaduje, aby byl použit postup uvedený v článku 26, a zda, pokud to celní orgány požadují, souhlasí s tím, že uhradí náklady spojené se zničením zboží v rámci tohoto postupu.

ODDÍL 2

Rozhodnutí o žádostech

Článek 7

Vyřizování neúplných žádostí

1. Jestliže příslušný celní útvar po obdržení žádosti shledá, že žádost neobsahuje všechny požadované informace podle čl. 6 odst. 3, vyzve žadatele, aby chybějící informace doplnil do 10 pracovních dní ode dne oznámení této výzvy.

V těchto případech se běh lhůty uvedené v čl. 9 odst. 1 pozastaví do doby, než jsou příslušné informace obdrženy.

2. Pokud žadatel ve lhůtě uvedené v odst. 1 prvním pododstavci chybějící informace neposkytne, příslušný celní útvar žádost zamítne.

Článek 8

Poplatky

Žadateli se neukládá poplatek za účelem úhrady správních nákladů na vyřízení žádosti.

Článek 9

Oznamování rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádostí

1. Příslušný celní útvar oznámí žadateli své rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádosti do 30 pracovních dní od jejího obdržení. V případě zamítnutí žádosti příslušný celní útvar své rozhodnutí odůvodní a uvede poučení o postupu pro podání odvolání.

2. Pokud bylo žadateli oznámeno pozastavení propuštění nebo zadržení zboží celními orgány před podáním žádosti, příslušný celní útvar své rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádosti žadateli oznámí do dvou pracovních dní od obdržení žádosti.

Článek 10

Rozhodnutí o žádostech

1. Rozhodnutí o schválení vnitrostátní žádosti a rozhodnutí o jeho zrušení nebo změně nabývají v členském státě, v němž byla vnitrostátní žádost podána, účinku dnem následujícím po dni jejich přijetí.

Rozhodnutí o prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření, nabývají v členském státě, ve kterém byla vnitrostátní žádost podána, účinku dnem následujícím po dni uplynutí lhůty, která má být prodloužena.

2. Rozhodnutí o schválení unijní žádosti a rozhodnutí o jeho zrušení nebo změně nabývají účinku takto:

- a) v členském státě, ve kterém byla žádost podána, dnem následujícím po dni jejich přijetí;
- b) ve všech ostatních členských státech, v nichž se požaduje přijetí opatření celních orgánů, dnem následujícím po dni, kdy celní orgány obdrží oznámení podle čl. 14 odst. 2, a za předpokladu, že držitel rozhodnutí splnil své povinnosti podle čl. 29 odst. 3 ohledně nákladů na překlad.

Rozhodnutí o prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření, nabývají účinku v členském státě, ve kterém byla unijní žádost podána, a ve všech ostatních členských státech, v nichž se požaduje přijetí opatření celních orgánů, dnem následujícím po dni uplynutí lhůty, která má být prodloužena.

Článek 11

Lhůta, ve které mají celní orgány přijmout opatření

1. Pokud příslušný celní útvar žádost schválí, stanoví lhůtu, ve které mají celní orgány přijmout opatření.

Tato lhůta začíná běžet dnem, kdy nabývá účinku rozhodnutí o schválení žádosti podle článku 10, a její délka nepřekročí jeden rok ode dne následujícího po dni přijetí.

2. Pokud žádost podaná po oznámení celních orgánů o pozastavení propuštění nebo o zadržení zboží podle čl. 18

odst. 3 neobsahuje údaje uvedené v čl. 6 odst. 3 písm. g) až i), schválí se pouze pro účely pozastavení propuštění nebo zadržení uvedeného zboží, ledaže jsou tyto údaje poskytnuty do 10 pracovních dní od oznámení o pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení.

3. Pokud právo duševního vlastnictví pozbude účinku nebo pokud žadatel z jiných důvodů přestane být oprávněn podat žádost, nepřijmou celní orgány žádné opatření. Příslušný celní útvar, který vydal rozhodnutí o schválení žádosti, toto rozhodnutí zruší nebo příslušným způsobem změní.

Článek 12

Prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření

1. Po uplynutí lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření, a za podmínky, že držitel rozhodnutí předtím uhradil veškeré dluhy, které měl vůči celním orgánům podle tohoto nařízení, může příslušný celní útvar, jenž přijal původní rozhodnutí, tuto lhůtu na žádost držitele rozhodnutí prodloužit.

2. Pokud příslušný celní útvar obdržel žádost o prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření, méně než 30 pracovních dní před uplynutím lhůty, která má být prodloužena, může tuto žádost zamítnout.

3. Příslušný celní útvar oznámí své rozhodnutí o prodloužení lhůty držiteli rozhodnutí do 30 pracovních dní od obdržení této žádosti uvedené v odstavci 1. Příslušný celní útvar stanoví lhůtu, ve které mají celní orgány přijmout opatření.

4. Prodloužená lhůta, ve které mají celní orgány přijmout opatření, začne běžet dnem následujícím po dni, kdy uplyne předchozí lhůta, a její délka nepřekročí jeden rok.

5. Pokud právo duševního vlastnictví pozbude účinku nebo pokud žadatel z jiných důvodů přestane být osobou oprávněnou podat žádost, nepřijmou celní orgány žádné opatření. Příslušný celní útvar, který vydal rozhodnutí o prodloužení lhůty, toto rozhodnutí zruší nebo příslušným způsobem změní.

6. Držiteli rozhodnutí se neukládá poplatek za účelem úhrady správních nákladů na vyřízení žádosti o prodloužení.

7. Formulář žádosti o prodloužení stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 13

Změna rozhodnutí, která se týká práv duševního vlastnictví

Příslušný celní útvar, který přijal rozhodnutí o schválení žádosti, může na žádost držitele tohoto rozhodnutí změnit seznam práv duševního vlastnictví, jenž je v tomto rozhodnutí uveden.

Pokud má být doplněno nové právo duševního vlastnictví, musí žádost obsahovat informace uvedené v čl. 6 odst. 3 písm. c), e), g), h) a i).

V případě rozhodnutí o schválení unijní žádosti se jakékoli změny spočívající v doplnění práv duševního vlastnictví mohou týkat pouze práv duševního vlastnictví, na která se vztahuje článek 4.

Článek 14

Oznamovací povinnosti příslušného celního útvaru

1. Příslušný celní útvar, u kterého byla podána vnitrostátní žádost, předá celním úřadům svého členského státu neprodleně po jejich přijetí tato rozhodnutí:

- a) rozhodnutí o schválení žádosti;
- b) rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o schválení žádosti;
- c) rozhodnutí o změně rozhodnutí o schválení žádosti;
- d) rozhodnutí o prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření.

2. Příslušný celní útvar, u kterého byla podána unijní žádost, předá příslušnému celnímu útvaru členského státu nebo příslušným celním útvarům členských států uvedených v unijní žádosti neprodleně po jejich přijetí tato rozhodnutí:

- a) rozhodnutí o schválení žádosti;
- b) rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o schválení žádosti;
- c) rozhodnutí o změně rozhodnutí o schválení žádosti;
- d) rozhodnutí o prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření.

Příslušný celní útvar členského státu nebo příslušné celní útvary členských států uvedených v unijní žádosti předají uvedená rozhodnutí neprodleně po jejich obdržení svým celním úřadům.

3. Příslušný celní útvar členského státu nebo členských států uvedených v unijní žádosti může požádat příslušný celní útvar, který přijal rozhodnutí o schválení žádosti, o poskytnutí dodatečných informací, jež považuje za nezbytné k provedení tohoto rozhodnutí.

4. Příslušný celní útvar předá své rozhodnutí o pozastavení opatření celních orgánů podle čl. 16 odst. 1 písm. b) a čl. 16 odst. 2 celním úřadům svého členského státu neprodleně po jeho přijetí.

Článek 15

Oznamovací povinnosti držitele rozhodnutí

Držitel rozhodnutí neprodleně oznámí příslušnému celnímu útvaru, který schválil žádost:

- a) že právo duševního vlastnictví, na které se žádost vztahuje, pozbývá účinku;
- b) že držitel rozhodnutí z jiných důvodů přestává být oprávněn podat žádost;
- c) změny v informacích uvedených v čl. 6 odst. 3.

Článek 16

Neplnění povinností ze strany držitele rozhodnutí

1. Jestliže držitel rozhodnutí použije informace, které mu byly poskytnuty celními orgány, jinak než pro účely stanovené v článku 21, může příslušný celní útvar členského státu, ve kterém byly informace poskytnuty nebo zneužity:

- a) zrušit jakékoli rozhodnutí, které přijal ohledně schválení vnitrostátní žádosti podané držitelem rozhodnutí, a zamítnout prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření;
- b) pozastavit na svém území během lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření, jakékoli rozhodnutí o schválení unijní žádosti podané držitelem rozhodnutí.

2. Příslušný celní útvar může rozhodnout o pozastavení platnosti opatření celních orgánů ve lhůtě, ve které mají tyto orgány přijmout opatření, pokud držitel rozhodnutí:

- a) neplní oznamovací povinnosti podle článku 15;

- b) nesplnil povinnosti podle čl. 19 odst. 3, pokud jde o vrácení vzorků;
- c) neplní povinnosti podle čl. 29 odst. 1 a 3 týkající se nákladů a překladů;
- d) bez závažného důvodu nezahájí řízení stanovená v čl. 23 odst. 3 nebo čl. 26 odst. 9.

V případě unijní žádosti vyvolává rozhodnutí o pozastavení platnosti opatření celních orgánů účinky pouze v členském státě, ve kterém bylo toto rozhodnutí přijato.

KAPITOLA III

OPATŘENÍ CELNÍCH ORGÁNŮ

ODDÍL 1

Pozastavení propuštění nebo zadržení zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví

Článek 17

Pozastavení propuštění nebo zadržení zboží po schválení žádosti

1. Pokud celní orgány identifikují zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, na které se vztahuje rozhodnutí o schválení žádosti, pozastaví propuštění tohoto zboží nebo je zadrží.

2. Před pozastavením propuštění nebo zadržením zboží mohou celní orgány požádat držitele rozhodnutí o veškeré důležité informace týkající se zboží. Celní orgány mohou rovněž držiteli rozhodnutí poskytnout informace o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho skutečné nebo domnělé povaze, případně jeho vyobrazení.

3. Celní orgány oznámí deklarantovi nebo držiteli zboží pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení do jednoho pracovního dne od pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení.

Pokud se celní orgány rozhodnou provést oznámení držiteli zboží a za držitele zboží se považuje více osob, nejsou celní orgány povinny provést oznámení více než jedné osobě.

Celní orgány oznámí pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení držiteli rozhodnutí téhož dne, nebo bezodkladně poté, co bylo oznámeno deklarantovi nebo držiteli zboží.

Oznámení musí obsahovat informace o postupech stanovených v článku 23.

4. U zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo, informují celní orgány držitele rozhodnutí, jakož i deklaranta nebo držitele zboží, o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho skutečné nebo domnělé povaze, případně včetně jeho dostupných vyobrazení. Celní orgány rovněž sdělí držiteli rozhodnutí, na jeho žádost, a jsou-li jim známy, jména a adresy příjemce, odesílatele, deklaranta nebo držitele zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo, jakož i celní režim, původ, místo, odkud bylo dovezeno, a místo určení tohoto zboží.

Článek 18

Pozastavení propuštění nebo zadržení zboží před schválením žádosti

1. Pokud celní orgány identifikují zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, na které se nevztahuje rozhodnutí o schválení žádosti, mohou, s výjimkou zboží podléhajícího zkáze, pozastavit propuštění tohoto zboží nebo je mohou zadržet.

2. Před pozastavením propuštění nebo zadržením zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví mohou celní orgány, aniž sdělí jakékoli informace kromě skutečného nebo předpokládaného množství zboží, jeho skutečné nebo domnělé povahy a případně jeho vyobrazení, požádat jakoukoli osobu nebo subjekt, které by mohly být potenciálně oprávněny podat žádost týkající se údajného porušení práv duševního vlastnictví, o veškeré důležité informace.

3. Celní orgány oznámí deklarantovi nebo držiteli zboží pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení do jednoho pracovního dne od pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení.

Pokud se celní orgány rozhodnou provést oznámení držiteli zboží a za držitele zboží se považuje více osob, nejsou celní orgány povinny provést oznámení více než jedné osobě.

Celní orgány oznámí osobám nebo subjektům oprávněným podat žádost týkající se údajného porušení práv duševního vlastnictví pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení téhož dne, nebo bezodkladně poté, co bylo oznámeno deklarantovi nebo držiteli zboží.

Celní orgány mohou za účelem zjištění osob nebo subjektů oprávněných podat žádost konzultovat příslušné veřejné orgány.

Oznámení musí obsahovat informace o postupech stanovených v článku 23.

4. Celní orgány schválí propuštění zboží nebo ukončí jeho zadržení ihned poté, co jsou splněny všechny celní formalities:

a) pokud se nepodaří určit osobu oprávněnou podat žádost týkající se údajného porušení práv duševního vlastnictví do jednoho pracovního dne od pozastavení propuštění nebo zadržení zboží;

b) pokud neobdrží žádost podle čl. 5 odst. 3 nebo pokud takovou žádost zamítnou.

5. Pokud byla žádost schválena, sdělí celní orgány držiteli rozhodnutí, na jeho žádost, a jsou-li jim známy, jména a adresy příjemce, odesílatele, deklaranta nebo držitele zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo, jakož i celní režim, původ, místo, odkud bylo dovezeno, a místo určení tohoto zboží.

Článek 19

Kontrola a odběr vzorků zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo

1. Celní orgány umožní držiteli rozhodnutí a deklarantovi nebo držiteli zboží, aby zkontrolovali zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo.

2. Celní orgány mohou odebrat reprezentativní vzorky zboží. Tyto vzorky mohou předat nebo zaslat držiteli rozhodnutí, pokud o to požádá, a to výhradně za účelem analýzy a pro usnadnění dalšího postupu ve vztahu k padělkům či nedovoleným napodobeninám. Každá analýza těchto vzorků se provede na výhradní odpovědnost držitele rozhodnutí.

3. Držitel rozhodnutí, pokud to okolnosti dovolí, vrátí vzorky uvedené v odstavci 2 po dokončení technické analýzy celním orgánům, a to nejpozději předtím, než je zboží propuštěno nebo jeho zadržení ukončeno.

Článek 20

Podmínky skladování

Podmínky skladování zboží během doby pozastavení propuštění nebo zadržení stanoví celní orgány.

Článek 21

Dovolené použití určitých informací držitelem rozhodnutí

Pokud držitel rozhodnutí obdržel informace uvedené v čl. 17 odst. 4, čl. 18 odst. 5, článku 19 nebo čl. 26 odst. 8, může tyto informace sdělit nebo použít pouze pro tyto účely:

a) k zahájení řízení o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, a k uplatnění v rámci takového řízení;

b) v souvislosti s vyšetřováním trestných činů týkajících se porušení práva duševního vlastnictví, které vedou orgány veřejné moci v členském státě, v němž se zboží nachází;

c) k zahájení trestního řízení a k uplatnění v rámci takového řízení;

d) k uplatnění nároků na náhradu škody vůči porušovateli nebo jiným osobám;

e) k dosažení dohody s deklarantem nebo držitelem zboží o tom, že zboží může být zničeno podle čl. 23 odst. 1;

f) k dosažení dohody s deklarantem nebo držitelem zboží o výši jistoty podle čl. 24 odst. 2 písm. a).

Článek 22

Sdílení informací a údajů mezi celními orgány

1. Aniž jsou dotčena příslušná ustanovení o ochraně údajů v Unii a s cílem přispět k zamezení mezinárodnímu obchodu se zbožím porušujícím práva duševního vlastnictví, mohou Komise a celní orgány členských států sdílet určité údaje a informace, které mají k dispozici, s příslušnými orgány třetích zemí v souladu s praktickými opatřeními podle odstavce 3.

2. Údaje a informace uvedené v odstavci 1 se vyměňují takovým způsobem, aby bylo možné rychle zasáhnout proti zásilkám zboží porušujícího právo duševního vlastnictví. Tyto údaje a informace se mohou týkat zajištění, trendů a informací o obecných rizicích, včetně informací o zboží, které je v tranzitu přes území Unie a pochází z území třetích zemí, nebo je pro toto území určeno. Tyto údaje a informace mohou případně zahrnovat:

a) povahu a množství zboží;

b) domněle porušená práva duševního vlastnictví;

c) původ zboží, místo, odkud bylo dovezeno, a místo určení zboží;

d) informace o pohybu dopravních prostředků, zejména:

- i) název plavidla nebo registrační značku dopravního prostředku,
- ii) referenční čísla nákladního listu nebo jiného přepravního dokladu,
- iii) počet kontejnerů,
- iv) hmotnost nákladu,
- v) popis nebo kód zboží,
- vi) číslo rezervace,
- vii) číslo pečeti,
- viii) místo první nakládky,
- ix) místo poslední vykládky,
- x) místa překládky,
- xi) předpokládané datum příjezdu na místo poslední vykládky;

e) informace o pohybu kontejnerů, zejména:

- i) číslo kontejneru,
- ii) stav ložení kontejneru,
- iii) datum pohybu,
- iv) druh pohybu (naložený, vyložený, přeložený, vstup, výstup atd.),
- v) název plavidla nebo registrační značku dopravního prostředku,
- vi) číslo cesty,
- vii) místo,
- viii) nákladní list nebo jiný přepravní doklad.

3. Komise přijme prováděcí akty definující prvky praktických opatření nezbytných k výměně údajů a informací podle odstavců 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

ODDÍL 2

Zničení zboží, zahájení řízení a okamžité propuštění zboží

Článek 23

Zničení zboží a zahájení řízení

1. Zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví může být zničeno pod celní kontrolou, aniž je nutné rozhodnout o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví podle právních předpisů členského státu, ve kterém se zboží nachází, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) držitel rozhodnutí celním orgánům písemně potvrdil do 10 pracovních dní nebo, v případě zboží podléhajícího zkáze, do tří pracovních dní od oznámení o pozastavení propuštění zboží nebo o jeho zadržení, že podle jeho přesvědčení bylo porušeno právo duševního vlastnictví;
- b) držitel rozhodnutí celním orgánům písemně potvrdil do 10 pracovních dní nebo, v případě zboží podléhajícího zkáze, do tří pracovních dní od oznámení o pozastavení propuštění zboží nebo o jeho zadržení svůj souhlas se zničením zboží;
- c) deklarant nebo držitel zboží celním orgánům písemně potvrdil do 10 pracovních dní nebo, v případě zboží podléhajícího zkáze, do tří pracovních dní od oznámení o pozastavení propuštění zboží nebo o jeho zadržení, svůj souhlas se zničením zboží. Pokud deklarant nebo držitel zboží celním orgánům nepotvrdil svůj souhlas se zničením zboží ani jim neoznámí svůj nesouhlas se zničením v uvedených lhůtách, mohou mít celní orgány za to, že deklarant nebo držitel zboží potvrdil svůj souhlas se zničením zboží.

Celní orgány zboží propustí, nebo ukončí jeho zadržení ihned po splnění všech celních formalit, pokud ve lhůtách uvedených v prvním pododstavci písmenech a) a b) neobdrží jak písemné potvrzení od držitele rozhodnutí, že podle jeho přesvědčení bylo příslušné právo duševního vlastnictví porušeno, tak jeho souhlas se zničením zboží, ledaže tyto orgány byly náležitě informovány o zahájení řízení o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

2. Zničení zboží se provede pod celní kontrolou a na odpovědnost držitele rozhodnutí, nestanoví-li jinak právní předpisy členského státu, kde se zničení zboží provádí. Před zničením zboží mohou příslušné orgány odebrat vzorky. Vzorky odebrané před zničením zboží mohou být použity ke vzdělávacím účelům.

3. Pokud ve lhůtách stanovených v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) deklarant nebo držitel zboží písemně nepotvrdí svůj souhlas se zničením zboží a pokud se v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. c) nemá za to, že deklarant nebo držitel zboží svůj souhlas se zničením zboží potvrdil, oznámí celní orgány tuto skutečnost neprodleně držiteli rozhodnutí. Držitel rozhodnutí do 10 pracovních dní nebo, v případě zboží podléhajícího zkáze, do tří pracovních dní od oznámení o pozastavení propuštění zboží nebo o jeho zadržení zahájí řízení o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

4. Ve vhodných případech na řádně odůvodněnou žádost držitele rozhodnutí, a pokud se nejedná o zboží podléhající zkáze, mohou celní orgány prodloužit lhůtu uvedenou v odstavci 3, a to nanejvýš o 10 pracovních dní.

5. Celní orgány zboží propustí, případně ukončí jeho zadržení ihned po splnění všech celních formalit, pokud jim ve lhůtách uvedených v odstavcích 3 a 4 nebylo náležitě oznámeno v souladu s odstavcem 3 zahájení řízení o tom, zda bylo porušeno příslušné právo duševního vlastnictví.

Článek 24

Okamžité propuštění zboží

1. Pokud bylo celním orgánům oznámeno zahájení řízení o tom, zda došlo k porušení (průmyslového) vzoru, patentu, užitého vzoru, topografie polovodičového výrobku nebo odrůdového práva, může deklarant nebo držitel zboží celní orgány požádat, aby zboží propustily nebo ukončily jeho zadržení před skončením tohoto řízení.

2. Celní orgány zboží propustí nebo ukončí jeho zadržení, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) deklarant nebo držitel zboží složil jistotu, která je dostatečně vysoká, aby chránila práva držitele rozhodnutí;
- b) orgán příslušný k určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, nenařídil předběžná opatření;
- c) byly splněny všechny celní formality.

3. Složením jistoty uvedené v odst. 2 písm. a) nejsou dotčeny ostatní nástroje právní ochrany, které má držitel rozhodnutí k dispozici.

Článek 25

Zboží určené ke zničení

1. Zboží, které má být zničeno podle článků 23 nebo 26, nesmí být:

- a) propuštěno do volného oběhu, ledaže celní orgány se souhlasem držitele rozhodnutí rozhodnou, že je to nezbytné, pokud má být zboží recyklováno nebo vyřazeno z obchodních toků, včetně použití pro osvětové účely, odbornou přípravu a vzdělávání. Podmínky, za kterých může být zboží propuštěno do volného oběhu, stanoví celní orgány;
- b) přepraveno mimo celní území Unie;
- c) vyvezeno;
- d) zpětně vyvezeno;
- e) propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od cla;
- f) umístěno do svobodného pásma nebo svobodného skladu.

2. Celní orgány mohou povolit, aby zboží uvedené v odstavci 1 bylo přepraveno pod celním dohledem mezi různými místy na celním území Unie za účelem jeho zničení pod celní kontrolou.

Článek 26

Postup pro zničení zboží v malých zásilkách

1. Tento článek se na zboží použije, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) u zboží existuje podezření, že jde o padělky nebo nedovolené napodobeniny;
- b) nejedná se o zboží podléhající zkáze;
- c) na zboží se vztahuje rozhodnutí o schválení žádosti;
- d) držitel rozhodnutí v žádosti požádal o využití postupu uvedeného v tomto článku;
- e) zboží je přepravováno v malých zásilkách.

2. Použije-li se postup podle tohoto článku, čl. 17 odst. 3 a 4 a čl. 19 odst. 2 a 3 se nepoužijí.

3. Celní orgány oznámí deklarantovi nebo držiteli zboží pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení do jednoho pracovního dne od pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení. Oznámení o pozastavení propuštění zboží nebo o jeho zadržení obsahuje tyto informace:

a) zda celní orgány zamýšlejí zboží zničit;

b) práva deklaranta nebo držitele zboží podle odstavců 4, 5 a 6.

4. Deklarant nebo držitel zboží musí mít možnost vyjádřit své stanovisko do 10 pracovních dnů od oznámení o pozastavení propuštění zboží nebo o jeho zadržení.

5. Dotčené zboží může být zničeno, pokud deklarant nebo držitel zboží do 10 pracovních dnů od oznámení o pozastavení propuštění zboží nebo o jeho zadržení potvrdí celním orgánům svůj souhlas se zničením zboží.

6. Pokud deklarant nebo držitel zboží ve lhůtě uvedené v odstavci 5 nepotvrdí celním orgánům svůj souhlas se zničením zboží ani jim neoznámí svůj nesouhlas se zničením zboží, mohou mít celní orgány za to, že deklarant nebo držitel zboží potvrdil svůj souhlas se zničením zboží.

7. Zničení se provede pod celní kontrolou. Celní orgány poskytnou držiteli rozhodnutí, pokud o to požádá a pokud je to vhodné, informace o skutečném či odhadovaném množství zničeného zboží a o jeho povaze.

8. Pokud deklarant nebo držitel zboží nepotvrdil svůj souhlas se zničením zboží a pokud se podle odstavce 6 nemá za to, že deklarant nebo držitel zboží takový souhlas potvrdil, celní orgány neprodleně oznámí držiteli rozhodnutí tuto skutečnost, jakož i množství zboží a jeho povahu, případně včetně jeho vyobrazení. Celní orgány rovněž sdělí držiteli rozhodnutí, na jeho žádost, a jsou-li jim známy, jména a adresy příjemce, odesílatele, deklaranta nebo držitele zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo, jakož i celní režim, původ, místo, odkud bylo dovezeno, a místo určení tohoto zboží.

9. Celní orgány zboží propustí, nebo ukončí jeho zadržení ihned poté, co jsou splněny všechny celní formalities, pokud od držitele rozhodnutí do 10 pracovních dnů od oznámení podle odstavce 8 neobdrží informaci o zahájení řízení o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

10. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, kterými se mění množství v definici malých zásilek, jestliže se uvedená definice vzhledem k potřebě zajistit účinné fungování postupu stanoveného v tomto článku ukáže jako nepraktická nebo je-li třeba zabránit jakémukoli obcházení tohoto postupu, pokud jde o složení zásilek.

KAPITOLA IV

ODPOVĚDNOST, NÁKLADY A SANKCE

Článek 27

Odpovědnost celních orgánů

Aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, nezakládá rozhodnutí o schválení žádosti pro jeho držitele nárok na náhradu škody v případě, že zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví není celním úřadem odhaleno a je propuštěno nebo není přijato žádné opatření k jeho zadržení.

Článek 28

Odpovědnost držitele rozhodnutí

Pokud je postup řádně zahájený podle tohoto nařízení zastaven v důsledku jednání nebo opomenutí držitele rozhodnutí, pokud vzorky odebrané podle čl. 19 odst. 2 nejsou vráceny nebo jsou poškozeny a jsou nepoužitelné v důsledku jednání nebo opomenutí držitele rozhodnutí nebo pokud se následně zjistí, že dotyčné zboží neporušuje právo duševního vlastnictví, je držitel rozhodnutí odpovědný v souladu se zvláštními právními předpisy za škodu způsobenou držiteli zboží nebo deklarantovi.

Článek 29

Náklady

1. Na žádost celních orgánů uhradí držitel rozhodnutí náklady, které vznikly celním orgánům nebo jiným subjektům jednajícím jménem celních orgánů od okamžiku zadržení zboží nebo pozastavení jeho propuštění, včetně nákladů na skladování zboží a manipulaci s ním, v souladu s čl. 17 odst. 1, čl. 18 odst. 1 a čl. 19 odst. 2 a 3, nebo v důsledku použití nápravných opatření, jako je například zničení zboží podle článků 23 a 26.

Držiteli zboží, kterému bylo oznámeno pozastavení propuštění nebo zadržení zboží, poskytnou celní orgány na jeho žádost informace o tom, kde a jakým způsobem je toto zboží skladováno a jaké jsou odhadované náklady na skladování podle tohoto odstavce. Informaci o odhadovaných nákladech lze vyjádřit časem, výrobky, objemem, hmotností nebo službou, v závislosti na způsobu skladování a povaze zboží.

2. Tímto článkem není dotčeno právo držitele rozhodnutí dovolávat se náhrady škody od porušovatele nebo jiných osob v souladu s příslušnými právními předpisy.

3. Držitel rozhodnutí o schválení unijní žádosti zajistí a zaplatí veškeré překlady vyžadované příslušným celním útvarem nebo celními orgány, které mají přijmout opatření týkající se zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví.

Článek 30

Sankce

Členské státy zajistí, aby držitelé rozhodnutí plnili povinnosti stanovené tímto nařízením, a to i stanovením vhodných sankcí. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy Komisi neprodleně oznámí takto stanovené sankce a jakékoli následné související změny.

KAPITOLA V

VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 31

Výměna údajů o rozhodnutích týkajících se žádostí a zadržení mezi členskými státy a Komisí

1. Příslušné celní útvary neprodleně Komisi oznámí:

a) rozhodnutí o schválení žádosti, včetně žádosti a jejích příloh;

b) rozhodnutí o prodloužení lhůty, ve které mají celní orgány přijmout opatření, a rozhodnutí o zrušení nebo změně rozhodnutí o schválení žádosti;

c) veškerá pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení žádosti.

2. Aniž je dotčen čl. 24 písm. g) nařízení (ES) č. 515/97, celní orgány v případě pozastavení propuštění zboží nebo jeho zadržení předají Komisi veškeré důležité informace, kromě osobních údajů, včetně informací o počtu a druhu zboží, jeho hodnotě, právech duševního vlastnictví, celních režimech, o zemi, odkud bylo zboží dovezeno, zemi původu a určení a o dopravních trasách a prostředcích.

3. Předávání informací uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku a všechny výměny údajů týkající se rozhodnutí o žádostech podle článku 14 mezi celními orgány členských států se uskutečňují prostřednictvím ústřední databáze Komise. Informace a údaje se ukládají do této databáze.

4. Pro účely zajištění zpracování informací uvedeného v odstavcích 1 až 3 se ústřední databáze uvedená v odstavci 3 zřídí v elektronické formě. Ústřední databáze obsahuje informace, včetně osobních údajů, uvedené v čl. 6 odst. 3, článku 14 a v tomto článku.

5. Celní orgány členských států a Komise mají přístup k informacím obsaženým v ústřední databázi pro účely plnění svých povinností podle tohoto nařízení. Přístup k informacím označeným podle čl. 6 odst. 3 jako informace pro omezené použití je vyhrazen celním orgánům členských států, v nichž se požaduje přijetí opatření. Pokud je to pro uplatňování tohoto nařízení naprosto nezbytné, mohou celní orgány členských států umožnit Komisi na její odůvodněnou žádost přístup k těmto informacím.

6. Celní orgány vloží do ústřední databáze informace týkající se žádostí podaných příslušnému celnímu útvaru. Celní orgány, které vložily informace do ústřední databáze, tyto informace případně pozmění, doplní, opraví nebo odstraní. Každý celní orgán, který informace do ústřední databáze vložil, je odpovědný za jejich přesnost, přiměřenost a relevanci.

7. Komise přijme a provádí vhodná technická a organizační opatření k zajištění spolehlivého a bezpečného fungování ústřední databáze. Celní orgány členských států přijmou a provádějí vhodná technická a organizační opatření k zajištění důvěrnosti a bezpečnosti zpracování informací, pokud jde o zpracování prováděné jejich celními orgány a o terminály ústřední databáze umístěné na území daného členského státu.

Článek 32

Zřízení ústřední databáze

Komise zřídí ústřední databázi uvedenou v článku 31. Tato databáze bude zprovozněna co nejdříve, nejpozději 1. ledna 2015.

Článek 33

Ustanovení o ochraně údajů

1. Zpracování osobních údajů v ústřední databázi Komise se provádí v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 a pod dohledem evropského inspektora ochrany údajů.

2. Zpracování osobních údajů příslušnými orgány v členských státech se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES a pod dohledem nezávislého veřejného orgánu členského státu uvedeného v článku 28 uvedené směrnice.

3. Osobní údaje jsou shromažďovány a používány výhradně pro účely tohoto nařízení. Takto shromážděné osobní údaje musí být přesné a musí být aktualizovány.

4. Každý celní orgán, který vložil osobní údaje do ústřední databáze, provádí dohled nad jejich zpracováním.

5. Subjekt údajů má právo na přístup k osobním údajům, jež se ho týkají a jež jsou zpracovávány prostřednictvím ústřední databáze, a případně i právo na opravu, vymazání či zablokování těchto údajů v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 či s vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES.

6. Všechny žádosti o využití práva na přístup k údajům a na jejich opravu, vymazání či zablokování se podávají celním orgánům, které je zpracují. Pokud subjekt údajů předložil žádost o využití tohoto práva Komisi, postoupí Komise tuto žádost příslušným celním orgánům.

7. Osobní údaje se uchovávají nejdéle po dobu šesti měsíců ode dne, kdy bylo zrušeno příslušné rozhodnutí o schválení žádosti, nebo ode dne, kdy uplynulo příslušné období, během něž měly celní orgány přijmout opatření.

8. Pokud držitel rozhodnutí zahájil řízení podle čl. 23 odst. 3 nebo čl. 26 odst. 9 a oznámil zahájení tohoto řízení celním orgánům, uchovávají se osobní údaje po dobu šesti měsíců ode

dne, kdy bylo v rámci tohoto řízení s konečnou platností rozhodnuto o tom, zda bylo právo duševního vlastnictví porušeno.

KAPITOLA VI

VÝBOR, PŘENESENÍ PRÁVOMOCI A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro celní kodex zřízený články 247a a 248a nařízení (EHS) č. 2913/92. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 35

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 26 odst. 10 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem 19. července 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 26 odst. 10 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 26 odst. 10 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 36**Vzájemná správní pomoc**

Na toto nařízení se použije obdobně nařízení (ES) č. 515/97.

Článek 37**Zprávy**

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení do 31. prosince 2016. V případě potřeby se zpráva doplní vhodnými doporučeními.

Ve zprávě se uvedou veškeré příslušné případy týkající se léčivých přípravků v tranzitu přes celní území Unie, ke kterým může dojít podle tohoto nařízení, včetně posouzení jeho možného dopadu na závazky Unie v oblasti přístupu k léčivým přípravkům podle „prohlášení o dohodě TRIPS a veřejném zdraví“ přijatého Konferencí ministrů WTO v Dohá dne 14. listopadu 2001, a opatření přijatá k vyřešení jakékoli situace, která by v tomto ohledu vyvolala nepříznivé účinky.

Článek 38**Zrušení**

Nařízení (ES) č. 1383/2003 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2014.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 39**Přechodná ustanovení**

Žádosti schválené v souladu s nařízením (ES) č. 1383/2003 zůstávají v platnosti po dobu stanovenou v rozhodnutí o schválení žádosti, během níž mají celní orgány přijmout opatření a která nebude prodloužena.

Článek 40**Vstup v platnost a použitelnost**

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne 1. ledna 2014 s výjimkou:
 - a) článku 6, čl. 12 odst. 7 a čl. 22 odst. 3, které se použijí ode dne 19. července 2013;
 - b) čl. 31 odst. 1 a 3 až 7 a článku 33, které se použijí ode dne zprovoznění ústřední databáze uvedené v článku 32. Komise datum tohoto zprovoznění zveřejní.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Štrasburku dne 12. června 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 1383/2003	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 1
Článek 4	Článek 18
Článek 5	Články 3 až 9
Článek 6	Články 6 a 29
Článek 7	Článek 12
Článek 8	Články 10, 11, 12, 14 a 15
Článek 9	Články 17 a 19
Článek 10	—
Článek 11	Článek 23
Článek 12	Články 16 a 21
Článek 13	Článek 23
Článek 14	Článek 24
Článek 15	Článek 20
Článek 16	Článek 25
Článek 17	—
Článek 18	Článek 30
Článek 19	Články 27 a 28
Článek 20	Články 6, 12, 22 a 26
Článek 21	Článek 34
Článek 22	Články 31 a 36
Článek 23	—
Článek 24	Článek 38
Článek 25	Článek 40